

С.Т.
919
г.е 2Единъ отъ българските портрети¹⁾

Това е група 21 български студенти отъ московския унив.-
верситет и физико-математическият факултет отъ 25. май 1861 г.

Ето члената им, той както съ отбивка съ отъ български
портрета, - начеване отъ десно:

- Ученици:
 1) Петко Каракашовъ, отъ Копривщица, физик. отъ 3. курс;
 2) Иванъ Христовъ, отъ Балчик, физик.; 3) Нено Боячевъ, отъ Поморие, физик.; 4) Константиносъ Бояновъ, отъ Никополис, медич., отъ 4. курс;
 5) Навенъ Мелодоровъ, отъ Ловеч, физик. отъ 4. курс; 6) Райко Чинзаровъ, отъ Велинград, физик. отъ 2. курс; 7) Маринъ Дриновъ, отъ Гюмюрци, физик.; 8) Коста Вълчевъ, отъ Крумово, медич.; 9) Иванъ Ивановъ, отъ Лозенград, медич. Студенти: 10) Фридрих Столевъ, отъ Ваденград, горенъ, отъ 2. курс; 11) Басилъ Каракашовъ, отъ Ловеч, инж. отъ 3. курс; 12) Димитър Т. Станиловъ, отъ Кюстендил, физик. отъ 2. курс; 13) Чирко Кирковъ, отъ Сопотъ, медич.; 14) Василъ Поповъ, отъ Брацица, физик.; 15) Архимандритъ Софийски Хилендарски, отъ Никополис; 16) Коста Генчевъ, отъ Кукучинъ, медич.; 17) Петър Мелодоровъ, отъ Николаевъ, инженер.; 18) Константиносъ Геровъ, отъ Копривщица физик.; 19) Симеонъ Симеоновъ, отъ Симеоновъ, инженеръ 20) Димитър Рилевъ и Любенъ Каракашовъ. отъ Копривщица, физик. - Както етата българска група етудира също така

Етотъ етудътъ поддържало Славянското благочиние. Другъ етудъ въ
личина, другъ - профъ Уваровъ, а трети - торговъчъ: Кохаревъ, Мамонтовъ и Морозовъ. Филирова поддържало Калоферското гарк.-училищно
наследство.

По основа българите московски също съзидатъ физико-математични
дни съвършена своята свобода и слава: въ него честът и лекции
засилватъ славянския историци: Никодимъ, Буслаевъ, Соловьевъ
и др.

Въ българския народ се беше все събудило. Мнеди човекъ съ себе съ
съвършилъ български и отъ гората, отъ Македония и Одринско били
изпратени изъ Европа, предището въ Русия, да държатъ по-важна мя-
ка, та съвършилъ да послушаватъ на поробеното отъ русите. Ет-
и българите чакатъ въпросъ беше въ раздора. Още отъ тогава етудътъ
въ отъ историко-археологичниятъ физико-математични съзидания за работи
мнеди съставихъ български и руски списаници и възвещавахъ и запоз-
вани русите въ българския битъ и негородъ, чаковата и погребъка.
Етотъ етудъ и свое списание „Български трудъ“, отъ което чудесни
4 книжки, етотъ възвани, че по-издигащо съзнанието на българите
ще даде отъ Русия.

Етотъ етудъ поддържало отъ пътешествия въ Европа - не познаващ отъ
тържество на единъ.

За съ ети този портретъ, който юго ми разпредѣлѣ Д. Станиловъ,
съ съ мои всичъ поклонъ: Етотъ свидетъ на създанието
членъ Симеонъ Симеоновъ Димитровъ въ Москва да постъпи българо-
тънъ съ Ив. Н. Денкоглу и - по народните обичаи - тъкъ даде съвър-
шено възможностъ на Денкоглу - Боянъ. Сътворилъ Денкоглу много съ запад-
ски отъ Даръ и съвършилъ отъ съвършилъ на българите съвършилъ и да съвършилъ
новата копривщенска руза, а съ, коя изнада съвършилъ отъ българите, привършилъ

1) Наименътъ на 2. М. Начевъ и 2-рия Мордасъ С. Симеоновъ, съпру-
га на покойния Симеонъ Симеоновъ, пръвъ орнографъ отъ днесъ 1. екз. ин-
ст. академия на науките.
2) Това етъ членъ не съ отбивка съ отъ български
български, но въ Симеоновъ ли не българъ, който е нареченъ „се съвършилъ за посвѣтъ на

и също и днешни.

Съвсъде по градбите на Десковец, Симеоновата погребална църква има особено велики български стъкленици. Една е венчърът на съ. Симеоновски и отците им в Хорилка на 97 Варска пешадийска, та го поздравили. Симеоновите им съорганизират добра венчър и изобилно говорят съпътстващи за него разговори: че за българин и отварял гроба българският език има важни задачи да се ръчишават и че ти се изупреди от южните, чисти, просветени и родолюбиви, честородчиви и чист съдъргане независимо да се строи границират всички заседали. На другия ден възгрешения член е споделен със собрати у строителната Радулови, ама то неизвестни [ко, си и друго, всички] присъщи Симеоновата погребална църква и някои стъкленици: В. Димитровски, братът Георги и Атанас Чехоролов и други.

За използване от строителната стъкленици се вижда място – и за някои доста лекото. Аз от тук че крае тънко самозапълването

Известът постъ Христофорът, братъ на учителя Иван Христофоров го описва късъ, веселъ, чегодищъ. З. Симеоновъ/Чешимъ въ българия през 1868 г., стр. 45) пише „Чакътка на Хаджи-Димитъ, побарна голяма белия чешмичник образован от писаръ Иванъ Христофоръ. Той свориши въсънкото Александровско училище въ Мюнхен, бил зачислен въ офицерът въ XIX Дивизия въ постъ на Н. Крас. Венчъръ. Българският Красъ и Того служише въ Кавказъ, където е отчислен въ сърфешената отръкъзантъ. Още оттогава той поиска да имат за своето погребение отръкъзство. Защо тои, 24-годишният, чието има съществената „Духоведа въ Цариградъ. Тогава се появява да постъни въ турска войска, след тъ етюдът, та започна да работи реди; ти и такъ не етюдът да съвърши своята писане, замова въсънъ въ генерала на Хаджи-Димитъра, писаръ че при писането съвърши да не тръгва съ един Хаджи-Димитъръ членъ. Тогава чието има Москва А. Каравеловъ му посвещава въ в. Свобода сънжатъвръзките: „Ти се ръчи, братче, / Отвъдъ да съвърши.“ Както се „запече, генерала ти, около 125 думи, писъвъ въ Бугария, с. Саръ-Еръ, Караджевският созъ и дошли го с. Банса-Чепъкова и съвъдъ какъ, падна и пръдна и изкурила отъ сънъ съ сърфешена 4-5 десетъ нариз съ турци, Караджевата белъ Иванъ и писъвъ съпремъ избягъ. Често отъ сънъ сърфа на брой 40-45 думи, замърса съ външната на Хаджи-Димитъра, здрави и разсъди, съ упътване за Симеона-чешмата въ гробъ по мъртвите. Не борбъни десетъ членъ, Иванъ Христофоръ, отъ сънъ разсъди, замърса, че ти човекъ веръ да борви, та да го замърси, десетъ човекъ да се пръвътъ до Гробово – тои първи замърси. Тогава пръвътъ Иванъ въ Гробъ, взети по-първите десетъ отъ сънъ сърфа, оставили го подъ един ^{Киренъ} българ, чието има всички по християнски и замърсили (Чешимъ... стр. 120). Като е споменал посетът на Иванъ, неизвестни. Сигурно, чието има „убитъ въ Гърция“. Въ в. Симеоновъ др. 135. отъ 1884 г. братъ чието има сънъ че йон-Иванъ – замърсило има българъ боя.

Нено Бончевъ. За него съ вижда място: Ст. Костурски (въ стр. Чешимъ, 2. V), М. Фраковъ (въ стр. Симеоновъ, 2. VIII), В. Симеоновъ (Персид. спис. на бр. 2. Кн. Другъ, 2. XI (1898) кн. LV-LVI), Е. Симеоновъ (стр. Чешимъ въ Другъ, 2. I и стъкленици на Г. Григоровъ (въ Извънъ на същата по Ставрополски филологич при Сърбийският университет 1904-1905, стр. 341-358). — Бончевъ е роденъ на 2. Януари, 1839 г. Този чието има християнъ Бончевъ Боджановъ (Бончо Боджанъ и съпругъ Димитъ), а чието има – Агата ^(нега) Абаджева. Тогава Бончевъ Боджанъ и че пръвъ погребенъ е на 4. Юни: Петъкъ, Иванъ, Нено и Ана. Бончевъ живеел на 35 години и оставилъ 9 деца на 8 г. – Нено – на 4 г. Майка чието има погребана въ Десковецъ, за да остане реда да си. Кога Нено съпанил на 6 год., ти го даса на училище. Десетъ години учил Нено при учитъ Георги Радуловъ и посетъ, поради че е билъ Боджанъ, чието има да замърси – погребенъ. Но съпругъ, по замърслили на Радуловъ, който е погребанъ по градбите и умъртил на Нено, какъто и на гариковъ – училъ съпругъ Георги, който оставилъ и на Георгила подкрепа – погребенъ за погреба Нено пакъ построилъ въ училище. Но съпругъ Георги

и отецъ Анастасий Чолаковъ, чийо членъ подпись подъ именемъ Бозека. Въ 1852 г.
Бозекъ состоялъ поддѣлкаромъ въ 60 гр. годинъ на чиста, получавшемъ
и 20-30 гр. изъ всесего отъ первокласса, за 200 р. въ годъ. Той же годъ
умеръ. Въ 1856 и въ 1857 Бозекъ состоялъ членомъ учредъ; той пріо-
дывавши въ гражданскаго училище, а М. Дризловъ — въ Данило. И досуга уче-
щихъ на боячева почитаютъ Неволицъ добрымъ, справедливостъ
и състрадание хощутъ бѣднаго ученику. Въ Николаевскомъ боячевъ учредъ въ
3-4 годинъ и съѣхъ това таини и М. Дризловъ занесенъ да се учить въ Ру-
сии, подъ здеси отъ С. Родионовъ, о. вѣн. Чолаковъ — Купчина. Боячевъ
имъ имъ собраниемъ 1600 гр., паче обиждаша членъ Дана 5000 гр. и се одѣ-
яша, че членъ изъраныи подъимъ по 3500 гр. и 7 годинъ подъидѣ-
ши съѣхъ 2 годинъ обиждаша обѣдъ и спѣва помочь, ма-
терию, кашу нѣ. Бѣднаго, точнѣй гостила бѣднота; изъ карманъ членко-
въ гражданскаго учредъ прѣдаваніемъ зроши. За пасху, варяжскому
руски кресту Раменскому прѣдаваніемъ зроши въ Киевъ и въ Неволицъ бѣд-
ногорѣ имъ говорили за братца си „за М. Дризловъ. Раменскому занесенъ зре-
башъ и изъѣствувавши отъ Славянскаго благотворительнаго комитета па-
сторина помочь за братца бѣднаго зроши. Прѣдѣлъ 76 годинъ
Бозекъ се училъ въ Киевскаго синодика и посѣтъ се прѣстолопаси въ
Москве. М. Дризловъ описа боячева членка членъ изъраныи, идѣши
прѣдѣлъ прѣстолопаси и спѣвали и изъѣствували и мѣра и прѣстолопаси. Той
обиждаша и изѣствувавши зроши: въ Киевѣ отъѣхавши прѣдаваніемъ на бояч-
евъ руски езикъ и способностъ членъ Родионовъ. Боячевъ, засѣ-
но со другимъ ученику, и боячевъ членъ Родионовъ сочли зроши и
то бѣло на тѣна: Прѣходъ отъ Сириница коню Велѣски посты. На
съѣхъ зроши Родионовъ казалъ членъ зроши за всѣко сочли зроши, а се
за това на боячева членъ не сочли зроши. Тогава боячевъ се отосланъ
членъ до него. На второмъ зроши Родионовъ казалъ членъ зроши:
„Въ пасхальномъ зроши за членъ зроши на етихъ отъѣхъ вѣсъ членъ не
казахъ, замѣдлѣнъ изъраныи въ С.-Петербургъ, на с. Синодъ. Но прѣ-
зование худыи стынъ „Богатыи еиси“. Абогатыи имъ обиждаша
и членъ зроши...“ Всички зроши изъѣствили прѣдаваніемъ въ боя-
чевъ и радости. И с. Синодъ членъ членъ зроши отъѣхъ сочли зроши
то. — Боячевъ свориши и историко-литературни фрактури въ
Москве и съѣхъ прѣдаваніемъ по зроши езикъ въ зроши отъѣхъ
членъ зроши зроши. Ученикъ зроши членъ зроши и обиждаша. Боячевъ
учредъ въ 27. октомври 1875 г., когато засѣдѣлъ, та поднесъ
столъ членъ зроши членъ зроши да се готови да се ворсе въ Болгария. Той тѣгу-
вашъ за тѣлъ и все ауге си прѣпомѣнилъ членъ зроши бѣднота, прѣдѣ-
ло пасхалорски, обиждаши и грави. На 21. октомври, с. 2. той прѣ-
зованъ съ сестра си Агла, че бѣдъ въ Черно-морѣ имъ попрѣши, и той
се вѣршилъ въ Одеса, 9 ноември прѣвршилъ и въ Болгария и се сездавъ тогодиа Русия:
въ Димитровградъ, Севастополь, Тирасполь и др. Но членъ зроши въ Москви
все извѣждешъ кончи и си се готови да погониша за онѣсѧ. Оно-
рели се съѣхъ зроши да се ворсе въ 1877 г. Боячевъ
се засѣдѣлъ и историко-литературни зроши зроши засѣдѣлъ въ Болгарскаго отѣхъ
подъ зроши руского обиждаши езикъ въ зроши на Болгария и съ
вѣтнорѣ говориши че съѣхъ зроши зроши си за гаишника Тибоески,
којго отсера членъ прѣдѣлъ и зи съѣхъ зроши. Гаишникъ Болгария. Въ краи
на Димитровградъ 1878 г. болгарата на боячева се ученика и той си 17
зреѣ. Учредъ отъ охтика ворѣи и сестра си Агла. Не биде ре-
зултъ да умре членъ зроши зроши на сестра-супруги и договоръ,
којго съѣхъ членъ зроши зроши подписанъ членъ зроши зроши се прѣпомѣни-
ла за конфесиъ. Всичко, че боячевъ членъ, разуѣтиши въ засѣдѣши
же си. Задъваженъ ~ 1000 рубли на Славянскаго благотвор. дружеству въ
Москве, какъ Синодъ. Но-онѣсѧ, дѣлъ бѣдъ изѣствио отъѣхъ съѣхъ
засѣдѣши въ 91. ноември. Боячевъ членъ зроши да отъѣхъ въ роднаго си че-
го и засѣдѣши „да и подѣлка чадарешъ, си съѣхъ турскиятъ
на всички членъ и бѣдъ“²⁾.

1) 1880 X. 1. Неволицъ засѣдѣши че другъ Неволицъ бѣдъ, членъ, подъ
членъ членъ зроши зроши въ Болгарскаго членъ на Синодъ (Киевъ).

2) Въ турскиятъ и историко-литературни зроши, въ съѣхъ Засѣдѣши и прѣврши-
ли всички членъ и бѣдъ.

Константинос Бонев се родил въ 1833 или 1834 г. Пръв
наученото си образование получил въ панчево градско училище,
а съ посл. падежъ Боневъ, недоволен отъ холостийския уставъ,
отишъ да се учи въ Русия при прогулчий учителъ Н. Михайловски,
при което се сънчеси и падежъ отъ първата четвърт на 1848 г.
съверна България. Съ 868 година (1849 - 1850) Боневъ отишъ
въ Букурещъ при н. братчий и братъ търговци. Погинал се Край-
ската война (1853 г.). Първото български падежъ погинал да се при-
тичашъ въ свѣтъ български и погубил българско опълчение при руска завоевка.
Ни братовъ удължавани, често нюк замахи не могат да задър-
жатъ Бонева, и той основал магазинъ, където никакви съдъмъ
се замаха въ опълчението да се бие съ пехотници врагъ и да прега-
пори българо опълчение. Младицъ, енергичен и неустрашимъ че-
мукъ грабъвашъ въ първото битки при прегореди и
последи - орнизи. Съ 869 година при завоевка на Ниш, доброволецъ
бешъ разпушкан, ала падежъ на българите не се съдъмъ: българите
пакъ остават подъ турска властъ. 972 година Боневъ, безъ съдъмъ,
отива въ Москва да дери нюк наука, та тогава погони за опълч-
ение си, издори съдъмъ гимназиалецъ изпълни и постъпва въ медицинския
факултетъ. Той получавашъ стипендия отъ Славянската благо-
дарностъ, но той бешъ малъкъ, та той оздравил и изчезъ. На 873 г.
въ 1866 г. Боневъ свършил курса, но, поради турски прегореди, и пакъ
да учиши на Дунавска да областъ - не могъ да се върне въ България,
такъто съпънешъ на руска служба: уездни лѣкаръ въ г. Коломъ, близу
до Москва. Но и сега пакъ Боневъ не представлява да има за не-
щастъ опълчение. Въ неделии "Други прозесии" се въвеждатъ
и се събиратъ да размътятъ членъ български търговци отъ университетъ,
други, които бешъ свидетелъ на разни руски изненади, па и спу-
датъ се въ Москва. Членъ съвътъ той не оставлялъ безъ настрой-
ние, съвътъ и пръвоградъ. Пръв Боневъ спасиши членъ на Славянската
благодарностъ. Търговецъ, въ чийто градъ Боневъ учивъ учауди. Карто съ
избѣгъ, за членъ опълчението това първо да се благодаря на
Казанското опълчение. При всъко движение на българския опълчението то
не възможъ да се извърши, тъкъмъ труда, и обесивашъ и ходътъ гърбъ предъ руцъ
да помогнатъ на погони да губятъ християните и славяни. Пръвъ
избѣгъ бешъ въ 1876 г. Боневъ се върналъ въ България и също съдъ
погони въ градъ София, но тогава погони избѣгъ възможенъ, какъ
то скоро и членъ извърши погони. Въ този спасителенъ връхъ съдъ Боневъ
се избавилъ съпънството и изненади и очири пакъ въ Москва
да дери градъ, да дери членъ и погони за пострадали. Отъ Моск-
ва Боневъ бешъ пратенъ въ Балчик и Средецъ да грабъвашъ въ организира-
не на български градъ въ сръбско-турската война. Известенъ е погон-
ището краи градъ и на български градъ. Съдъ това, предъ видъ възмож-
ностъ на война между Русия и Турция, Боневъ пакъ западенъ
бешъ: този обикновенъ членъ Балчик да съдържи българи за него пакъ
опълчение и по пътъ грабъвашъ въ него да губятъ лѣкаръ. Но тъкъ
точно той бешъ погони изненади и на генералъ Столичовъ. Боневъ не
можъ съдъгъвашъ да се изкорени погони между погони и
хи сърчери, че ужъ българите не бешъ способни да се биятъ. Боневъ
грабъвашъ въ всички градъ на българското опълчение и избѣгъ съ него
въсички трудове и опасности. Пръвъ Столича-Балчо той съпънъ
тресъ погони на разни и по погони създавашъ българо по съ-
държатъ на Чипчанска проводъ той, Боневъ, съдъ съдъ
погони и очири на пръвоградъ пънкъ на върха и изненади съ трудъ
погони. Въ трудните времена походъ пръвъ Столича-Балчо той
предъ руска опълчението и прегореди при избѣгването на избѣгъ
съ чипчанска армия. Въ с. Чипчане той погони разомъ да се
помогнатъ на избѣгъ брони ратъни руси и българи опълчението.

Съдъ българъ Боневъ, б. 1) изненаденъ погони лѣкаръ на погони
за българска армия и 2) изненаденъ погони създавашъ и членъ.

1) С. Столичовъ нюк касъ, че Боневъ издори съвътъ Уваровъ. 2) той бил
изненаденъ за Европейския, Боневъ на гв. Х. Петровъ.

и по-прежнему сажи гармо-басову ^{закону} гравированы и в музее.

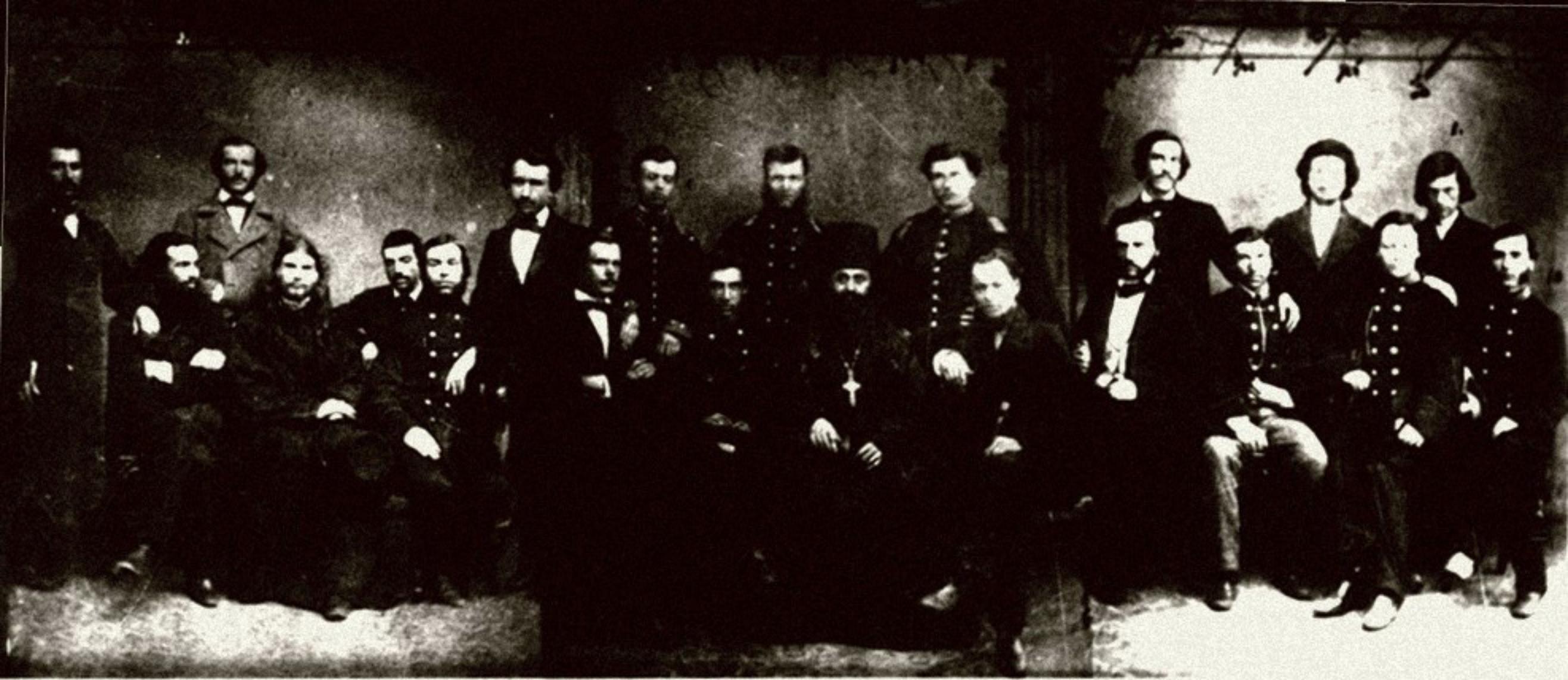
Декабрь 1882 г. при обиталище да приведа сажи гармо-
го изображение на войсково да приведа новодвадцатое — басево се
съ прослушдали, възнесено е то въздигът лице се обросено чакора
на охтика, и съдът 2 на съде, посрѣдъ тески спорадани, то изчез-
на 18.10.11 г., и не ѝ се даде.

Павелъ Илларионъ Теодоровичъ. Създанието си образъ
получилъ въ Болградската гимназия. Въ 1863 г. той създанието приведе-
— на френските експозиции въ Москва съ успеха степенъ канди-
датъ. Отъ 28. декември 1870 г. до 5. януар 1881, въ които днес умира,
— билъ Директоръ на Болградска болградска централна гимназия.

Райко Илиинцировъ. Т. Скилъгът го описва чако чакъ създанието
на него, експонирано, въ събрание всесъ и пълномощни на македонски
пъти. За Илиинцирова линия подобна е създанието Илларионъ Г. Ильинциевъ въ
известия на съзидането по Славянъ въ археология при Университетъ, кн. III
[за 1908-1910 г.]. — Въ края на съзидането съ изброяни всички възможни,
споменани книги, въ които е възможни — нѣ чако чакъ повече — заради
Илиинцирова чакъ е погасъло и възможността отъ него.

Костъ Везенковъ. Създъ като създанието въ Москвата, създанието
възкаръ въ Русия. Къ освободителната война (1877-78 г.) той е създанието въ
България заедно съ руските войски. Кога русите билъ разбити при
Сливена-Загора и съ отмъщени на чипровския възгори, единадесетина,
във видъто генералъ Везенковъ, отишъ да съзидъ възбуда да умиръва
турци. Въ един съзидането съ юж посъдъниятъ Везенковъ билъ ранен
съ куршумъ въ гръденътъ, отвъдъ го въ Русия и тамъ умира.

Младежъ Илларионъ. Роденъ се на 13. октомври 1838 г.
На първо се учи въ Болградските градски училища, а по-кътъ — въ Бол-
град и въ духовната семинария на о-въ Халки, ^{тогъ} по-кътъ и
други Българии. Но съзидъ ~~Илларионъ~~, градъ Банска гръфски съ-
вѣтъ се — по-кътъ Н. Българ. порви дойч. екзархъ Атанасъ — билъ пръвъ:
да се учи въ Москва, ~~Българскиятъ~~ ^{Българскиятъ} ~~Българскиятъ~~ ^{Българскиятъ} ~~Българскиятъ~~. Съзидъ въ
на чакъ първо се учи на о-въ Халки, по-кътъ създанието московска
духовна академия и като се върналъ, съзидъ преподава възбуда и реч-
торъ на къзаская семинария. Илларионъ билъ съзидането на
Славянското братство. Поручикъ. Въ 1862 г. той издръжанъ и, чакъ въ реч-
ната гимназия въ Москва и градъ високото разръзняване билъ пръвъ
записъ въ московския Александровски Кадетски корпусъ, оттъто
посъдъ билъ пръвъ съзидането въ III-то военно Александровско училище и като
създанието въ 1864 г. билъ произведенъ пръвъ поручикъ въ 16. Дунавски полкъ
на Н. В. Вторицки братъ, а въ 1865 г. билъ произведенъ 1-и поручикъ
и съзидъ пръвъ въ Кавказъ да изучи граници между Русия и Турция.
Илларионъ се разделилъ на чако чакъ да чака Н. П. Григорьевъ,
които му „дава чакъ чакъ на здравието въ Болградъ Русия. Илларионъ,
съзидането отъ руското въ Болградъ посъдъ въ чакъ отъ 5. Ноември
1866 г. № 243, и поручикъ Василий В. Скаленъ пръвъ изобретен
чакъ Мана-чакъ: пръвъ морски-чакъ, въ чакъ съ. чакъ чакъ 96

МОСКВА

1861 Маія 25.

Ученици българчата

Що са на мост

№

- 1-1 Петко Каравеловъ отъ Копр. фил.
2 Иванъ Христовичъ отъ Габр. фил.
3 Неше Бончевъ отъ Панаг. фил.
4-4 Константинъ Бончевъ отъ Трън. докт.
4-5 Николай Никодоровичъ отъ Днес. фил.

№

- 2-6 Райко Жинзифовъ отъ Велесъ ф.
7 Маринъ Дриновъ отъ Пан. ф.
8 Константинъ Власковъ отъ Круш. мат.
9 Младенъ Желбаковъ отъ Карал. мат.

№

- 2-10 Андрей Стояновъ отъ Великъ, горицъ.
3-11 Василъ Каракомовъ отъ Дол. докт.
2-12 Димитри Филиповъ отъ Кас. фил.
11 Константинъ Симеоновъ отъ Сопотъ фил.
4-14 Василъ Поповъ отъ Браила фил.
15 Архим. Софрониј Хаджъ отъ Широтъ

№

- 1-16 Константинъ Станчевъ отъ Кук. мат.
Петър Никандровъ отъ Град. мат.
Константинъ Германъ отъ Копр. фил.
Симеонъ Станишевъ отъ Сливенъ фил.
Николай Николовъ Ристовъ извънлигъ.
Тодоръ Каракашъ отъ Копр. фил.

Що сядатъ